

Nr.
van het arrest

Nr. 134 P 96
van het parket

urbanisatie

A R R E S T

Het Hof van Beroep zetelende te
Antwerpen, negende kamer, recht
doende in correctionele zaken,
verleent het volgende arrest :

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen :

1. _____
arbeider,
geboren te _____
wonende te _____

- beklaagde - aanwezig ;

2. _____
arbeidster,
geboren te _____
wonende te _____

- beklaagde - aanwezig ;

BETICHT VAN : te

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd.

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen, als medeëigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven, op het onroerend goed gelegen te gekadaastreerd als met een globale oppervlakte van 793 m², eigendom van

en

de hiernavermelde werken in art. 44 omschreven, van 11 oktober 1993 tot 14 juli 1994 te hebben instandgehouden, een houten chalet die permanent bewoond wordt.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te , dd. 7 februari 1995,

Dat het bedoelde goed toebehoort aan 1° geboren te nr. 4 VE en aan 2° op nr. 4 VE, krachtens een akte van aankoop, ontvangen op 08 september 1993, door notaris te ;

Gelet op het hoger beroep ingesteld op :

- 4 januari 1996 door het Openbaar Ministerie tegen beklaagden en en dit tegen al de beschikkingen van het vonnis op strafrechtelijk gebied,

tegen het vonnis op tegenspraak uitgesproken op 20 DECEMBER 1995 door de 26e kamer (één rechter) van de rechtbank van eerste aanleg te ANTWERPEN dewelke, rechtdoende in correctionele zaken :

- de feiten in hoofde van beide beklaagden bewezen verklaart,

VEROORDEELT beide beklaagden, ieder: tot een geldboete van TWEEHONDERDVIJFTIG FRANK,

Verplicht elke veroordeelde tot het betalen van een
bijdrage van tien frank, en ieder tot de 1/2 van -----

de kosten van het geding belopende 2044,- frank,

Verplicht veroordeelden tot betaling van een vergoeding van
elk: 1.000,- frank, bij toepassing van art. 91 van het Tarief in
Strafzaken.

Zegt dat bij toepassing van art. 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd
door de wet van 24.12.1993
de geldboeten van 250fr. vermeerderd worden met 1490 decimes per frank

en de bijdragen van tien frank,

vermeerderd worden met 1990 decimes per frank, zodat die geldboeten
elk 37.500frank,

en die bijdragen elk 2000,- FRANK zullen bedragen;
bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten
vervangen kunnen worden, bij gebreke van betaling binnen de termijn
vermeld in artikel 40 van het strafwetboek,
op twee maanden voor elke geldboete van 250,- frank,
en op een maand voor elke geldboete van 100,- frank,
zijnde de gedeelten der geldboeten van 250fr; die effectief worden
gesteld;

Aangezien beide
veroordeelde n vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele
straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dertwaalf maanden
hebben opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van
aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der
wet van 29 juni 1964, gewijzigd door art. 4
van de wet van 10.2.1994, de tenuitvoerlegging van de geldboete,

uitgesproken ten laste van eerste en tweede -----
veroordeelde , wordt uitgesteld voor een termijn van DRIE jaar
vanaf heden, doch uitgezonderd wat een geldboete van HONDERD FRANK in
hoofdens van beide veroordeelden betreft;

* * *

Gehoord het verslag gedaan door Mevr.
Raadsheer ;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn
vordering ;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van
verdediging ontwikkeld door Mr.
Advocaat bij de balie te

Gelet op het tussenarrest van 18 oktober 2000
waarop beslist werd de zaak op 31 januari 2001
enkel te behandelen op strafgebied, behoudens wat
de herstellvordering betreft en de behandeling van
de zaak op burgerrechtelijk gebied en wat de
herstellvordering betreft uit te stellen ;

Overwegende dat het hoger beroep van het Openbaar
Ministerie, regelmatig naar vorm en termijn,
ontvankelijk is ;

Overwegende dat de verjaring van de strafvordering
rechtsgeldig gestuit werd door het proces-verbaal
van openbare terechtzitting van het Hof van 16
juni 1999 ; .

Overwegende dat na hernieuwd onderzoek de schuld
van beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde
feiten bewezen is gebleven en door beklaagden ook
niet betwist wordt ;

Overwegende dat beklaagden niet kunnen gevolgd
worden wanneer zij het Hof verzoeken hen vrij te
spreken wegens permanente bewoning, nu in de
tenlastelegging wel vermeld wordt dat de illegaal
opgetrokken chalet permanent bewoond wordt, doch
dit laatste geen aparte tenlastelegging uitmaakt ;

Overwegende dat vast te stellen is dat de
vervolgde feiten steeds strafbaar zijn gebleven en
thans strafbaar gesteld zijn bij de artikelen 2,
99, 146, 147, 148, 160, 171, 197 en 204 van het
decreet van 18 mei 1999, zoals gewijzigd door de
artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26
april 2000 ;

Overwegende dat er geen aanleiding is om aan beklaagden de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen nu de hierna vermelde veroordeling geen gevaar oplevert voor een sociale of economische declassering ; dat de eerste rechter gelet op de aard van het weerhouden feit en teneinde beklaagden ertoe aan te zetten zich in de toekomst niet meer plichtig te maken aan gelijkaardige feiten aan beide beklaagden terecht een geldboete oplegde ; dat het evenwel gepast voorkomt, rekening houdende met de relatief korte incriminatieperiode, het tijdsverloop sedert de feiten en het gunstig strafrechtelijk verleden van beklaagden de door de eerste rechter opgelegde geldboetes in de hierna bepaalde mate te beperken ;

OM DIE REDENEN,

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak ;

Gelet op de artikelen :

- 2, 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878 gewijzigd door de wet van 30 mei 1961, door artikel 25 van de wet van 24 december 1993 en door artikel 3 van de wet van 11 december 1998,
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50 en 66 van het Strafwetboek,
- 66 van het Decreet van 22 oktober 1996,
- 2, 99, 146, 147, 148, 160, 171, 197 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000,
- 3 van de wet van 1 juni 1849,
- 1 van de wet van 5 maart 1952 gewijzigd door artikel 1 van de wet van 24 december 1993,
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 gewijzigd door artikel 3 van de wet van 24 december 1993,
- 58 van het K.B. van 18 december 1986,

- 91 van het K.B. van 28 december 1950 gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 29 juli 1992 en door artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993,
- 162, 190, 194, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering,

Met inachtneming van het tussenarrest d.d. 18 oktober 2000 ;

Ontvangt het hoger beroep van het Openbaar Ministerie en recht doende binnen de perken ervan ;

Stelt vast dat de verjaring van de strafvordering rechtsgeldig gestuit werd zoals hoger vermeld ;

Stelt vast dat ingevolge nieuwe wetswijzigingen de feiten thans voorzien zijn en strafbaar gesteld zijn ingevolge de artikelen 2, 99, 146, 147, 148, 160, 171, 197 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van 26 april 2000 ;

Bevestigt, onder actualisering der wetgeving het bestreden vonnis in zoverre het de beklaagden schuldig verklaarde aan het hen ten laste gelegde feit, ieder van hen verplichtte tot betaling van een bijdrage van TIEN FRANK, door verhoging met 1990 opdecimes gebracht op telkens tweeduizend frank en ieder van hen verplichtte tot betaling van een vergoeding van telkens DUIZEND FRANK ;

Wijzigend voor het overige en opnieuw wijzende ;

Veroordeelt iedere beklaagde tot een geldboete van HONDERD FRANK, door verhoging met 1.490 opdecimes gebracht op telkens VIJFTIENDUIZEND FRANK of een vervangende gevangenisstraf van telkens 8 dagen ;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 1994 ;

Veroordeelt beklaagden solidair in de kosten van
— de strafvordering in eerste aanleg begroot in —
totaal op 3.660,- frank ;

Legt de kosten van de strafvordering in hoger
beroep ten laste van de Staat ;

De Nederlandse taal werd uitsluitend gebruikt ;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de **negende** kamer van het **HOF**
VAN BEROEP te ANTWERPEN op :

ACHTENTWINTIG FEBRUARI TWEEDUIZEND EN EEN,

waar aanwezig waren :

Voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Advocaat-generaal,
Griffier.